ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 20 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΟΙ ἀπὸ 19 χῶρες τῆς Εὐρώπης, πῆραν μέρος σὲ διάφορες δραστηριότητες ποὺ τοὺς ὑπέδειξε ἡ Εὐρωπαϊκὴ ὀργάνωση Νεολαίας τὴν ὁποία συνέστησε Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης τὸ 1972 καὶ ποὺ ἄρχισε νὰ λειτουργῆ τὸ 1973. — Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως εἶναι ἡ προώθηση τῶν νέων σὲ διάφορες δραστηριότητες καὶ ἡ δημιουργία οἰκονομικῶν δυνατοτήτων γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τους. — Ἡ ὀργάνωση βοηθεῖ τοὺς νέους στὴν ἀνεύρεση ἐργασίας καὶ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ ἄλλες ὀργανώσεις ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ ἴδια προβλήματα ⁂ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΡΟΠΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ στὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ προωθήσεως τῆς συμβολῆς τους στὸν πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ τομέα. — Τὰ κράτη—μέλη ἐνισχύουν οἰκονομικὰ τὴν ὀργάνωση. — Ἐφέτος τὰ ποσὰ ποὺ ἔφθασαν στὸ ταμεῖο της ἦσαν 3,5 ἑκατομμύρια φράγκα. — Καὶ στὰ χρήματα αὐτὰ προστίθενται 800 χιλιάδες φράγκα, ποὺ πρόσφεραν συμπληρωματικὰ δέκα κράτη—μέλη. — Οἱ χῶρες μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας εἶναι: — Αὐστρία, Βέλγιο, Κύπρος, Δανία, Γαλλία, Δυτ. Γερμανία, Ἑλλάδα, Ἰσλανδία, Ἰρλανδία, Ἰταλία, Λουξεμβοῦργο, Μάλτα, Νορβηγία, Σουηδία, Πορτογαλία, Ἑλβετία, Ἀγγλία καὶ Τουρκία.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Φταῖμε καὶ ἐμεῖς

ΚΑΤΑ τὰ τελευταῖα χρόνια συνέβη μιὰ ἱκανοποιητικὴ ἄνοδος τοῦ ἐισοδήματος τῶν ἀτόμων. Ταυτόχρονα, τὰ πιὸ πολλὰ ἄτομα κατώρθωσαν νὰ σχηματίσουν καὶ μιὰ μικρὴ ἀποταμίευση. Ἔτσι ἀπὸ τὸ λόγο αὐτὸ σημειώνεται μιὰ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ φυσιολογικὸ ἄνδο τῆς ζητήσεως ποὺ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἀσκῆ μιὰ πίεση τῶν τιμῶν πρὸς τὰ ἄνω, τῶν τιμῶν ποὺ ἤδη ἐπιέζοντο ἀπὸ τὴν ἔφεση τῶν τιμῶν στὸ ἐξωτερικό. Ταυτόχρονα, ὅμως, μὲ τὴν εἰσοδηματικὴ αὐτὴ ἄνεση ἦταν φυσικὸ νὰ δημιουργηθῆ μιὰ μεγαλύτερη ἀγοραστικὴ ἱκανότητα γιὰ τὸ μέλλον καὶ ἐπομένως νὰ ἀναπτυχθῆ ἕνα μεγαλύτερο κατανταλωτικὸ πνεῦμα. Μὲ τὴ λύση αὐτὴ ἄρχισε νὰ ρίχνεται ἡ ἀγορὰ περισσότερο χρήμα, ποὺ ἀδηγεῖσε στὴν αὔξηση τῶν ἀναλλαγῶν καὶ ἐπομένως στὴν ταχύτητα κυκλοφορίας τοῦ.

Ἀπὸ τοὺς παράγοντες αὐτοὺς προκαλεῖται ἡ εὔλογη τάση μιμήσεως καταναλωτικῶν προτύπων εἰσοδηματιῶν μὲ μεγαλύτερη δυνατότητα. Ἐπεύδουμε ὅλοι νὰ ἀναγράσουμε ὡρισμένα ἀγοθά, μολονότι δὲν ἔχουμε ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴ χρησιμοποίηση τῶν ὑπηρεσιῶν τους. Στὴν τάση αὐτὴ θέβεια συτελεῖ κατὰ πολὺ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῆς μορφῆς τῆς ἀγορᾶς σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Παλιότερα ὁ καταναλωτὴς ἤξερε ἀκέμης ποὺ θὰ καθόριζε τὶ θὰ ἀγόρασε ὁ παραγωγὸς καὶ πόσο. Τώρα σ' ὅλον τὸν κόσμο ὁ παραγωγὸς ἐπιβάλλει στὸν καταναλωτὴ νὰ ἀγοράζει. Μὲ τὴ διαφήμιση καὶ ὅλα τὰ μαγικὰ μέσα ἐπικοινωνίας τοῦ δημιουργεῖ τὸ αἴσθημα τῶν ἀναγκῶν ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὶς πραγματικὲς ἀνάγκες. Ἀλλάζει τὴ μορφὴ τοῦ ἀποκτᾶν γιὰ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι τρέπει νὰ πάρῃ καινούργιο, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ «κάτι ἄλλο». Προκαλεῖ πνεῦμα παλαιώσεως καὶ ἀχρηστεύσεως τῶν παλῃῶν. Ρίχνει στὴν Ἀγορὰ προϊόντα δῆθεν γιὰ νὰ μᾶς διευκολύνει, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς μᾶς μπερδεύει ἔτσι ποὺ νὰ γινόμαστε δοῦλοι τῶν νέων αὐτῶν ἐλάχιστα χρησίμων προϊόντων.

Εἶναι φυσικὸ ὅταν συμβαίνουν ὅλα αὐτά, ἡ ζήτηση νὰ ἀνέρχεται γρηγορότερα ἀπὸ τὴν προσφορὰ καὶ νὰ πιέζωνται πρὸς τὰ ἄνω οἱ τιμές. Ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν καὶ τὴ νομισματικὴ ἀστάθεια στὸ ἐξωτερικό, ἡ ὁποία ἐπηρεάζει ὁπως εἶναι εὐνόητο καὶ τὰ ἐγχωρίως παραγόμενα εἴδη, θὰ δοῦμε ὅτι στὴν ἄνοδο τῶν τιμῶν συντελοῦμε κι' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Μὲ τὴν ψυχολογία αὐτὴ σπεύδουμε νὰ ἀγοράζουμε περισσότερα ἀπὸ τὶς ἀνάγκες μας εἴδη γιὰ νὰ προλάβουμε νέα ἄνοδο τῶν τιμῶν. Μὲ τὴν καινεύργια ζήτηση ὅμως αὐτὴ ἀνεβαίνουν γρηγορότερα κι' ἔτσι μοιάζουμε νὰ κυνηγᾶμε τὴ σκιά μας...

Ποιό, ὅμως, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς στάσεώς μας αὐτῆς; Σπρώχνουμε γιὰ ν' ἀνέβουν οἱ τιμὲς ὄχι μόνο τῶν ἀγοθῶν ποὺ ἐμεῖς ζητοῦμε, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ἀφοῦ ἡ ἀλληλεπίδραση εἶναι ἀναπόφευκτη. Ὀδηγοῦμε τὸν ἐπιχειρηματία νὰ σπεύσῃ νὰ παραγάγῃ αὐτὰ τὰ πολυζητούμενα ἀγαθά, ποὺ οἱ τιμὲς τους ἀνεβοίνουν πιὸ πολὺ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ μεγαλύτερο κέρδος, ἀποσύροντας ταυτόχρονα συντελεστὲς παραγωγῆς ἀπὸ ἄλλους τομεῖς τῆς Οἰκονομίας. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο κακό.

ΠΑΝ

Ὦτο στὸπ

ΟΠΩΣ θὰ διαβάσατε, ἕνας ἐργολάβος δημοσίων ἔργων πῆγε στὸ αὐτοκίνητό του ἀπὸ τὴν Γλυφάδα τῶν Ἀθηνῶν μιὰ κοπέλλα ποὺ τοῦ ἔκανε ὦτο στὸπ καὶ ὅταν τὴν ἄφησε στὴ Βάρκιζα δεσπίστωσε ὅτι εἶχαν κάνει..... φτερὰ ἀπὸ τὴν τσάντα του 33.000 δραχμές.

Ἀναζήτησε τὴ δράστιδα τῆς κλοπῆς ἀλλὰ αὐτὴ εἶχε ἐξαφανιστῆ....

Γιὰ νὰ βρῆ ὅμως τὴν εὐκαιρία ἡ «κοπέλλα» νὰ ἀνοίξῃ τὴν τσάντα τοῦ ἐργολάβου καὶ νὰ τοῦ πάρει τὰ λεφτὰ φαίνεται ὅτι ὁ ἐρίφης ἦταν ἀπασχολημένος μὲ ἄλλα ἀνοίγματα πρωσπα θῶντας νὰ μὴ χάση τὸν καιρό του. Μὲ συνέπεια νὰ χάση τὰ λεφτά του.

ΜΕ ΤΗΝ εὐκαιρία αὐτὴ ἀξίζει νὰ ἀναφερθῆ ὅτι Ἀμερικανὸς Εἰσαγγελεὺς σὲ ἀγόρευσή του κατὰ τὴ δίκη συμπατριώτου του γιωταχὶ ποὺ ἐπετέθη κατὰ τῆς κοπέλλας τοῦ ὦτο στόπ ἀπεφάνθη ὅτι οἱ ὀδηγοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητεῖται τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς μεταφορᾶς μποροῦν νὰ ζητοῦν μέ... εἶδος τὸ ἀντίτιμον, ἀτάκα καὶ ἐπὶ τόπου...

Ἡ ἐγγονὴ τοῦ Χεμμινγουαίη

ΣΑΝ μοντέλλο ἡ Μαργκὼ Χεμμινγουαίη — ἐγγονὴ τοῦ γνωστοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέα — κόσμη σε μὲ τὴ μορφὴ της τὰ μεγαλύτερα περιοδικὰ τῆς μόδας. Σὰν μπιζνεσγούμαν ἐπέσπασε ἕνα συμβόλαιο ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων ἀπὸ τὸν Οἶκο «Φαμπρζέ» γιὰ τὴ διαφήμιση ἑνὸς ἀρώματος. Τώρα μπαίνει στὸν κόσμο τοῦ σελουλόϊντ παίζοντας στὴν ταινία «Κρεγιόν», ἕνα δικαστικὸ δράμα ὅπου πρωταγωνιστεῖ ἡ Ἄνν Μπράν κφοντ.

Τὸ τυχάριστο, ὅπως λέει ἡ ἴδια, εἶναι ὅτι ἀποσταθίζει μὲ τὸ κολία τὰ κείμενά της. Καὶ παρ' ὅλον ὅτι παίζει τὸ ρόλο ἑνὸς μοντέλλου, ἐπιμένει ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς προηγούμενης ζωῆς της. «Ὁ χαρακτήρας ποὺ παρουσιάζω, λέει, εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸς ἀπ' τὸν πραγματικό ἑαυτό μου. Εἶναι πολὺ πιὸ ὑποτονικὸς ἀπὸ μένα».

Ἔτσι ἡ ἐγγονὴ τοῦ μεγάλου συγγραφέα δὲν πιστεύει νὰ δια φημίζει καὶ τὸ φλογερὸ της τεμπεραμέντο...

Τὸ κυνήγι

ΣΦΑΓΗ καὶ ἐξόντωση θηραμάτων στὴν περιοχὴ Δράμας προλέγει ὁ «Ταχυδρόμος» τῆς Καβάλας λόγω τῆς ἀναμενομένης ἐξορμήσεως τῶν κυνηγῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Θεσσαλονίκη.

Σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις τῶν τοπικῶν παραγόντων ἀναμένονται στὴν περιοχὴ καὶ πολλοὶ Ἰταλοὶ κυνηγοί, οἱ ὁποῖοι μάλιστα χρησιμοποιοῦν σύγχρονα ἐλκυστικὰ μέσα καὶ διάφορα τεχνάσματα, ὅπως μαγνητοφωνημένες ἀπομιμήσεις πτυλιῶν, εἰδικὰ ὄργανα σκεπεύσεως κλπ., ὥστε νὰ ἀποδεκατίσουν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν πανίδα στὴν περιοχὴ καὶ ἰδιαίτερα τὰ θηράματα τὰ ὁποία ἔχουν ἤδη ἀντιμετώπους τοὺς 3.000 κυνηγοὺς τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου τοῦ Νομοῦ Δράμας.

Τὰ «Βυζαντινά»

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Σωτῆρος» πωλεῖται τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Δ. Σφαέλου «Βυζαντινά».

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Πρόθυμοι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ διὰ νέαν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ Πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως Τσαλδάρη συνῆλθαν εἰς σύσκεψιν μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐξέδωσαν τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν: «Πᾶσα μονοπλευρὸς κυβέρνησις βλάπτει τὴν χώραν ἀνεκοινώσαμεν δὲ εἰς τὸν βασιλέα ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ μετάσχωμεν εἰς κυβέρνησιν εὐρυτάτου συνασπισμοῦ ὑπὸ πρωθυπουργὸν ποὺ θὰ ὑποδείξῃ ὁ βασιλέας». Ὑπογράφουν οἱ κ.κ. Σοφ. Βενιζέλος, Στυλ. Γονατᾶς, Γεώργιος Παπανδρέου, Σπῦρος Μαρκεζίνης, Παναγ. Κανελλόπουλος καὶ Ἀπ. Ἀλεξανδρῆς.

Ἀναστέλλεται ἐλευθεροτυπία

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἡ ἀναστολὴ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Συντάγματος τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ἐλευθεροτυπίαν καὶ ἐστάλη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως

Ἀληξιαρχεῖον

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ. Ἄρρενα: Βασιλεῖος Ἀνδριοπούλου, Διον. Τσόκλη. Θῆλυ: Ἀλ. Συροδινοῦ.

ΘΑΝΑΤΟΙ. Βασ. Σταϊκόπουλος ἐτῶν 78.

ΓΑΜΟΙ: Κων. Σ. Κουτσουβέλης — Ἔλλη Βεντούρα.

Ἀφίχθησαν ὁμογενεῖς

ΑΘΗΝΑΙ. Μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «Νέα Ἑλλὰς» ἀφίχθησαν εἰς Πειραιὰ 350 ὁμογενεῖς ἐξ Ἀμερικῆς.

Αἱ ἐπιχειρήσεις

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ἰσχυραὶ δυνάμεις ἀνταρτῶν ἐνέργοῦν σφοδρὰς ἐπιθέσεις εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Φλωρίνης. Τμῆμα ἐξ αὐτῶν ἐπετέθη κατὰ τοῦ σταθμοῦ τῆς πόλεως. Αἱ ἐπιθέσεις εἰς Καϊμάκι Τσαλὰν συνεχίζονται.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ 1968

Οἱ νέοι ἀνακαλύπτουν πάλι τὸν ἔρωτα

Ἀναζητοῦν σιγουριὰ στὴν παραδοσιακὴ οἰκογένεια

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΡΩΜΗ (Ἰδ. Ὑπ.). «Ἡ οἰκογένεια πέθανε», διαπίστωνε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τῆς ἀντιψυχιατρικῆς, ὁ Ντάιβιντ Κοῦπερ. Σήμερα, κοθὼς πάει νὰ συμπληρωθεῖ μιὰ δεκαετία ἀπὸ τὴν περίφημη ἐκείνη ἐξέγερση τῶν νέων τοῦ 1968, μιὰ καινεύργια διαπίστωση μπορεῖ νὰ γίνει: «Ἡ οἰκογένεια ...ξαναγεννιέται». Τὸ σχῆμα «ἄντρας — γυναίκα — παιδί» πάει νὰ ξαναγίνει ἕνα «κλειστὸ» σχῆμα, ἀφοῦ οἱ σχέσεις τοῦ Ζευγαριοῦ πέρασαν ἀπὸ ὅλη τὴν καταλυτικὴ κρίση — καὶ τὴν ἐξ ἴσου καταλυτικὴ κριτική — τῆς δεκαετίας ποὺ πέρασε. Καὶ πρέπει νὰ ποῦμε πὼς αὐτὸ τὸ καινούργιο κλείσιμο τοῦ κύκλου συντελεῖται μὲ τὴν ἐπίδραση ἑνὸς κυρίως παράγοντα, ἑνὸς παράγοντα φοβερὰ πεζοῦ τοῦ πληθωρισμοῦ.

Ἡ οἰκονομικὴ κρίση, ὁ πληθωρισμός, ἡ ἀνεργία τῶν νέων, κάνουν τὰ καινούργια ζευνάρια ποὺ ἀποφασίζουν νὰ ζήσουν μαζὶ νὰ «κλείνονται» στὸ δίπλὸ ἑαυτό τους νὰ ἀφήνουν τοὺς πειραματισμοὺς στοὺς ὁποίους ἐπιδόθηκαν τὰ μεγαλύτερα ἀδέλφια τους καὶ νὰ ἐπανέρχονται στὴν παραδοσιακὴ μορφὴ τοῦ ζευγαριοῦ ποὺ δὲν ζῆ μόνο μὲ ἀτέλειωτες συζητήσεις περὶ «ἐλευθερίας» τῶν δύο φύλων, ἀλλὰ καὶ μὲ καθηερινούς... λογαριασμοὺς τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ἐσόδων.

Τὸ «κοινόβια», τὸ σχῆμα τοῦ «ἀνοχτοῦ ζευγαριοῦ» — ἀνοιχτοῦ σὲ ὅλους τοὺς ἀνέμους καὶ τὶς ἐμπειρίες — ὅλες οἱ μορφὲς συμβιώσεως τῶν δύο φύλων ποὺ δοκίμασε ἡ γενιὰ τοῦ 68 στὴν προσπάθειά της νὰ λύσει «ἐπαναστατικὰ» τὴν κρίση τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας, χρεωκόπησαν μὲ τρόπο παταγώδη. Κι' ἔρχεται ἡ πεζὴ πραγματικότητα νὰ ἀποδείξει ἄλλη μιὰ φορὰ πὼς οἱ «ἐπαναστάσεις» ποὺ συντελοῦνται στὸ ἐπίπεδο τῶν ἰδεῶν, χωρὶς οὐσιαστικὴ ἀντιστοιχία μὲ τὶς πραγματικὲς συνθῆκες τῆς ζωῆς, εἶναι καταδικασμένες στὴν ἀποτυχία.

Ἔτσι, ἡ ἰταλικὴ κοινωνία, μία ἀπὸ τὶς κοινωνίες ποὺ συγκλονίστηκαν ἀρκετὰ βαθειὰ ἀπὸ τὴν ἐξέγερση τῆς γενιᾶς τοῦ 1968, βρίσκεται σήμερα μπροστὰ σ' ἕνα παράδοξο φαινόμενο: Τὰ «πρὸ τοῦ 1975» ζευγάρια, ποὺ σήμερα βρίσκονται γύρω στὴν ἡλικία τῶν τριάντα χρόνων, παραδέρνουν στὰ ἄλυτα προβλήματά τους, ἐνῶ τὰ «μετὰ τὸ 1975» ζευγάρια, γύρω στὰ εἴκοσι χρόνια τους, ἀναζητοῦν τὴ σταθερότητα καὶ τὴ σιγουριὰ ποὺ δίνει ἡ συμβίωση στὸ παραδοσιακὸ σχῆμα τῆς οἰκογένειας!

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ὅσα συντελέσθηκαν μέσα στὴ δεκαετία ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ 1968 εἶναι καὶ πολλὰ καὶ σημαντικά. Οἱ νέοι τοῦ 1977 ζοῦνε σ' ἕνα κόσμο τελείως διαφορετικὸ ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ γνώρισαν οἱ νέοι τοῦ 1968. Κι' αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ θὰ ἔχει ἀπροσμέτρητες συνέπειες γιὰ τὸ ἄμεσο καὶ τὸ κάπως πιὸ μακρυνὸ μέλλον.

Συγκεκριμένα, ἡ ψυχολογία τῶν νέων τοῦ 68 διαμορφώνοταν ὑπὸ τὴν «καταναλωτικὴ κοινωνία» καὶ ἀπὸ τὶς ἀντιδράσεις τῆς νέας γενιᾶς σ' αὐτὸ τὸ κοινωνικὸ πρότυπο, ἐνῶ ἡ ψυχολογία τῶν νέων τῆς σημερινῆς γενιᾶς διαμορφώνεται ἀπὸ τὴν κοινωνία τῆς «κρίσεως» ἀπὸ τὴ διάψευση τῶν ὑποσχέσεων τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας.

Οἱ νέοι τοῦ 1968 ἐκδηλώσανε ἔντονα τὴν ἀντίθεσή τους στὴν κοινωνία τῆς καταναλώσεως, ἀλλὰ δὲν στάθηκαν ὅσο θὰ πρεπε σ' ἕνα στοιχεῖο της: τὴν πλήρη ἀπασχόληση. Πρόβλημα ἀνεργίας ἢ πρόβλημα ἀπορροφήσεως τῶν νέων στὴν παραγωγὴ δὲν ὑπῆρχε. Κι' αὐτὸ ἀφοροῦσε τόσο τὰ ἀγόρια ὅσο καὶ τὰ κορίτσια. Ἡ γυναίκα ξεκίναγε στὴ ζωὴ μὲ τὴ σιγουριὰ ποὺ δίνει στὸν κάθε ἄνθρωπο ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόληση καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία. Ἀπ' αὐτό, ὅμως τὸ στοιχεῖο προῆλθε καὶ ἡ μεγάλη κρίση στὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων ποὺ χαρακτηρίζει τὴν προηγούμενη δεκαετία, καὶ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος γιὰ τὴν «ἀπελευθέρωση» τῶν γυναικῶν, μὲ τὶς διαστάσεις καὶ τὶς προεκτάσεις ποὺ πῆρε. Ἡ φεμινιστικὴ «γραμματολογία» τῆς περασμένης δεκαετίας καὶ τὰ συνθήματα τῶν ὀργανώσεων γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας ἔχουν καθαρὰ τὸν τόνο τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων. Ἡ γυναίκα τῆς «Λίμπ» πιστεύει ἀκράδαντα πὼς ὁ ἄντρας εἶναι ἕνας «σωβινιστής» κι' ἕνας «φαλλοκράτης» πὼς ἡ γυναίκα δὲν θὰ ἀπελευθερωθεῖ παρὰ μόνο ὅταν ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴ «σαδομαζοχιστική» σχέση της μὲ τὸν ἄντρα.

Ἂν κοιτάξει κανεὶς χωρὶς προκαταλήψεις τὶς ἀντιλήψεις αὐτὲς δὲ θὰ δυσκολευτεῖ νὰ διαπιστώσει πὼς ἀνταγκλοῦνε τὸν «ἐπαγγελματικὸ ἀνταγωνισμὸ» στὸν ὁποῖο εἶχαν ἐμπλακεῖ τὰ δύο φύλα στὴν περίοδο τῆς πλήρως ἀπασχολούμενης κοινωνίας. Ἡ γυναίκα κατέβαινε στὸν ἐπαγγελματικὸ στίβο μὲ ἴσα ἐφόδια μὲ τὸν ἄντρα συνάδελφό της, ἀλλὰ, λόγω παρελθόντος, ἔβρισκε πολὺ σημαντικὰ ἐμπόδια στὴ στα διοδρομία της. Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ μὴ ἴση ἀμοιβὴ γιὰ ἴση δουλειά, καὶ φτάνοντας ὡς τὶς προαγωγὲς καὶ τὴν κατάληψη διευθυντικῶν θέσεων. Αὐτὸς ὁ ἐπαγγελματικὸς ἀνταγωνισμὸς ἔβρισκε τὴν ἀντανάκλασή του καὶ στὸ «σπίτι» στὴν κοινὴ στέγη τοῦ Ζευγαριοῦ καὶ ἔβαζε τὴ σφραγίδα του στὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων. Ἐρμηνευμένος ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ μετεῖχαν στὰ διάφορα «κινήματα